

Εργασία της Δήμητρας Κωσταρά – Γ'1

για το βιβλίο «Ο Δωρητής»

Αν ήσουν εσύ ο Δωρητής Μνήμης ποια συναισθήματα και ποιες εμπειρίες θα διάλεγες να μεταδώσεις σ' έναν άνθρωπο που δεν έχει βιώσει ποτέ κανένα συναίσθημα;

Στο βιβλίο που διάβασα, ο Δωρητής μνήμης είναι ένας άνθρωπος που μεταδίδει σε έναν έφηβο, τον Τζόνας, συναισθήματα τα οποία δεν είχε ξαναζήσει αλλά και εμπειρίες πρωτόγνωρες για αυτόν. Αν ήμουν εγώ ο Δωρητής Μνήμης, πολλά θα ήταν τα συναισθήματα και οι εμπειρίες που θα ήθελα να μεταδώσω σε έναν άνθρωπο ο οποίος ζούσε σε έναν γκρίζο κόσμο, σε έναν κόσμο άδειο. Ένα από τα συναισθήματα που θα μετέδιδα είναι η αγάπη. Η αγάπη είναι ένα από τα πιο δυνατά και ζεστά συναισθήματα που κάθε άνθρωπος αξίζει να ζήσει. Πολλές φορές στην αγάπη μπορεί να μην βρεις ανταπόδοση, αλλά δεν πειράζει, γιατί αγαπάς για να αγαπάς και όχι για να αγαπηθείς...

Ένα άλλο συναίσθημα που θα ήθελα να μεταδώσω είναι η χαρά. Η χαρά μικρών καθημερινών πραγμάτων. Η χαρά για ένα δώρο, η χαρά για μια βουτιά στα γαλάζια νερά της θάλασσας μια ζεστή μέρα του καλοκαιριού, η χαρά για το παιχνίδι στο χιόνι ένα χειμωνιάτικο πρωινό. Όλες αυτές οι εμπειρίες ευχαριστούν τον άνθρωπο και τον κάνουν να νιώθει χαρά...

Ταυτόχρονα, θα επιθυμούσα να μεταδώσω κάποια συναισθήματα δυσάρεστα, γιατί θα ήθελα να δείξω και τις δύο πλευρές της ζωής, την ευχάριστη αλλά και την δυσάρεστη. Θα μετέδιδα την λύπη και την στεναχώρια για

κάποια δυσκολία της ζωής ή για την απώλεια κάποιου αγαπημένου προσώπου, γιατί δυστυχώς η ζωή δεν αποτελείται μόνο από όμορφες και μαγικές στιγμές αλλά κρύβει και πολλές δυσκολίες και στεναχώριες τις οποίες πρέπει να σταθείς στα πόδια σου και να τις αντιμετωπίσεις.

**Τιο ρόλο παίζουν οι αναμνήσεις στη δική σου ζωή; Γιατί είναι πολύτιμες;
Ακόμα κι αν αυτές είναι δυσάρεστες, γιατί είναι τόσο σημαντικές;**

Καθημερινά περνάμε πολλές διαφορετικές περιπέτειες, ευχάριστες αλλά και δυσάρεστες. Πολλές από αυτές, μας μένουν ανεξίτηλες στη μνήμη ενώ άλλες τις διαγράφουμε. Οι αναμνήσεις είναι ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της ζωής μας. Μέσα από αυτές δημιουργούμε ένα αρκετά μεγάλο μέρος της προσωπικότητάς μας, καθώς σε αυτές περιλαμβάνονται συνήθως άτομα που δεν θέλουμε να ξεχάσουμε και θέλουμε να θυμόμαστε για πάντα. Με τις αναμνήσεις μπορούμε να φέρουμε έναν άνθρωπο κοντά, ακόμα και αν αυτός είναι μακριά, καθώς με τις αναμνήσεις δεν ξεχνάμε ποτέ ανθρώπους που αγαπήσαμε και μας αγάπησαν, ανθρώπους που ήταν ή είναι σημαντικοί για εμάς, γιατί τις αναμνήσεις δεν μπορεί να τις πάρει καμία απόσταση...

Πολλές φορές στις αναμνήσεις μας είναι άτομα τα οποία δυστυχώς δεν βρίσκονται πια στη ζωή. Κι όμως εμείς μέσα από τις εμπειρίες που είναι χαραγμένες στο μυαλό, μπορούμε και τα ζωντανεύουμε, γιατί οι αναμνήσεις πολλές φορές είναι πιο παραστατικές και από την ίδια τη ζωή. Επιπρόσθετα στις αναμνήσεις πολλές φορές υπάρχουν γεγονότα για τα οποία μετανιώσαμε. Με αυτόν τον τρόπο βελτιωνόμαστε σαν άνθρωποι, διότι καταλαβαίνουμε πότε φερόμαστε σωστά και πότε όχι και μέσα από τις πράξεις για

τις οποίες μετανιώνουμε, γινόμαστε καλύτεροι και έτσι διαμορφώνουμε την προσωπικότητά μας.

Ακόμα, υπάρχουν κάποιες αναμνήσεις οι οποίες είναι δυσάρεστες. Αυτές οι αναμνήσεις είναι σημαντικές, διότι χάρη σε αυτές γινόμαστε πιο δυνατοί, καθώς μαθαίνουμε να αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες της ζωής. Κάθε δυσκολία μας κάνει πιο δυνατούς. Συμπερασματικά, για αυτούς τους λόγους είναι πολύ σημαντικές οι αναμνήσεις για μένα αλλά και για όλους τους ανθρώπους.